

FER VOLAR COLOMS

La simbologia popular atorga al colom la representació de la pau; la religió hi veu l'esperit sant, i les ciutats han convertit aquestes aus en una plaga tan poc higiènica que algú les ha arribat a anomenar rates voladores. A Menorca, a casa de l'amic Florenci Mercadal, hem descobert una meravella molt diferent: els coloms missatgers. Ell en cria, participa en competicions i ha vist amb orgull com algun dels seus atletes voladors tornava a Maó des de Barcelona, amb un instint per a l'orientació que la ciència no sap explicar.

La proposta d'emportar-nos dos joves coloms missatgers d'en Florenci fins al nostre apartament de vacances, lligar-los un missatge secret a la poteta, deixar-los anar al cel i esperar que recorrin els trenta quilòmetres fins a casa seva ha estat l'aventura de l'estiu. Un cop fet el tracte, en Florenci ens confessa que el perill principal no serà l'orientació, sinó els falcons. A la nostra zona abunden, són molt ràpids i resulta que el *carpaccio* de colom missatger és el seu plat preferit.

Si tot va bé, en vint minuts sonarà el telèfon dient-nos que

ja són a casa. Passen tres hores i res. Durant un llarg matí, l'enemic número u del nostre món té un nom: falcó. Haurà gosat assassinar la nostra primera experiència en missatgeria voladora? Truca en Florenci: un colom és a casa; l'altre, no. Els dos dies següents els dediquem a fer teràpia amb els nens. M'invecto que no ha mort, que ha decidit no tornar a la gàbia i viure en llibertat, però no cola de cap de les maneres. Comprovo que no tinc l'habilitat de Walt Disney per enredar la canalla.

El tercer dia de dol, quan tots hem paït que la vida és plena de falcons, i massa sovint són ells els que guanyen, sona el telèfon i en Florenci ens anuncia, exultant, que acaba d'arribar el segon colom. Es desborda l'eufòria. En primer lloc perquè l'aventura té un final feliç, digne de Disney, però tan real com la vida i com la mort. I en segon lloc perquè el missatge que havíem lligat amb tota la il·lusió del món a la poteta dels coloms era: "Els falcons no m'atraparan". I al final, no.

Carles Capdevila carles.capdevila@gmail.com